

naturlige, men ud herover bethder Indstillingerne ikke noget. Min Mening er imidlertid, at vi her i Landet skulle gøre et Stykke Arbejde i og uden for Rigsdagen, for at Kravet om en virkelig Toldreform engang kan blive faa modent, at der er tilstrækkelige Kræfter til at bære denne Reform igennem. Det er denne Reservation, jeg i Betænkningen har taget med Hensyn til min Stilling, og den vejer mere end sligt i Almindelighed gør, naar man behandler en Sag.

Af Enkeltheder skal jeg blot uden videre Motivering nævne, at der findes 3 Vædringsforslag, som jeg særlig vil anbefale det høje Ting. Det er de fuldstændige Toldfrigørelser paa nogle Finansstater: Kaffe, og hvad dertil hører og renset Salt. Jeg mener, at disse Forslag ikke trænger til nogen Motivering. Min og et andet Medlems Stilling til dem synes mig saa selvindlysende og denne Sag saa overfælselig og vist ogsaa saa gennemtænkt, at der overhovedet ikke kan siges noget nyt derom. Jeg vil meget anbefale at man fastholder den Stilling, som Toldkommissionens Mindretal har taget, nemlig at gøre disse Positioner fuldstændig todfri. Man kunde dertil indvende, at det angaa en saa stor Sum, at det vil forøge Vanskelighederne ved en Gang i Tiden at skaffe en rimelig Kompensation, idet det drejer sig om meget nær en Million, nemlig mellem 800,000 og 900,000 Kr. Det er ganske vist et stort Beløb, men hele Udvalget har været enigt om, at man i dette Øjeblik ikke vil drøfte Kompensationsspørgsmaalet, det holdes altsaa fra alle Sider aabent, og om det da holdes aabent paa nogle Hundredtusind mere eller mindre synes mig ikke at kunne være afgørende for Tingets Stilling til Tariffen i sin Helhed. Naar der en Gang bliver Tale om at løse dette Spørgsmaal om Kompensationen, vil det først være Tiden at tage alle de herhen hørende Overvejelser op igen. Jeg har selvfølgelig min Mening om det, og jeg vil da uden at gaa ind paa Enkeltheder nævne det en Gang endnu. Jeg har endnu ikke forladt den Tanke, som var oppe i Toldkommissionens Mindretal, og som vist ogsaa har været almindelig oppe Landet rundt, at naar vi engang skulle kompensere en endelig Nedgang paa de indirekte Skatter, Toldskatterne, maa det ske ved de direkte Skatter. Det ærede Medlem fra Horsens (Wulff) omtalte ogsaa, at han i Grunden syntes, det kunde være ganske rigtigt, men han var ikke nogen stærk Banneryører for den Tanke, thi straks efter sagde han, at han maatte indrømme, at dette Standpunkt i alt Fald delvis havde tabt sin Betydning derved, at Finansministeren havde foreslaaet en Formue- og

Indkomststat til at afløse nogle andre Statter med. Dette har ikke affrættet mig fra at staa paa samme Standpunkt som altid. For det første ere de fremsatte Forslag ikke blevne til noget, og der er jo ikke Udflugt til, at det i nær Fremtid vil blive til noget med den Statteomlægning, Finansministeren har foreslaaet. Vi skulle dog i alt Fald se, hvad Enden bliver, før vi kunne sige, at Formueskatten skal bruges til det eller det. Men selv om det skulde blive til noget med disse Forslag, vil jeg sige, at den Størrelse, som Finansministerens Formue- og Indkomststat har, ikke paa mig har virket saa affrættende, at jeg ikke skulde kunne tænke mig den suppleret og udvidet, naar vi en Gang fik Brug for den til en Afløsning af en uretfærdig Skat og til Rettelse af hele dette Forhold.

Som sagt, under disse Forhold, hvor jeg tror, at vi ikke med stort Udbytte og heller ikke med stor Interesse, herved her eller udenfor Salen, ville kunne føre denne Forhandling i Enkeltheder, skal jeg ikke ud-tale mig videre. Jeg tror ikke, det vil gaa som ellers, naar en saadan Sag kommer paa Dagsordenen, at man alle Begne vil lytte efter Forhandlingerne om den. Jeg tror ikke, at denne Sag er en af de store Sager, som man virkelig vil lægge sig i Selen for, have sin Opmærksomhed henvendt paa og søge at bringe noget ud af. Jeg tror nok, at dette tager sig ret magert ud, og derfor skal jeg indskrænke mig til at anbefale ærede Medlemmer særlig at stemme for Vædringsforslagene under Nr. 4, 54 og 161.

Dinesen: Ja, det vil jo ses saavel af den afgivne Betænkning som af de forskellige Bister over Vædringsforslag, der ledsage denne, at jeg paa væsentlige Omraader har sluttet mig til det Flertal, der har gjort Indstillinger her til Tinget om Afgørelsen af forskellige, ret omfattende Toldstatter. I det jeg skal angive de Grunde, der have været ledende for mig, skal jeg først gøre nogle Bemærkninger til de mere almindelige Spørgsmaal, som knyttede sig til denne Sag. Jeg skal da sætte i Spidsen, at det har for mig været et Vilkaar for at kunne gaa med, at de omfattende Krav om at indføre en Toldbeskatning mere efter Værdiberegning end hidtil, bleve frafaldne. Jeg har ikke Troen paa, at der opnaas nogen gunstigere Ordning ved at gaa videre i Retning af at indføre denne Beregningsmaade for Toldafgifter, og jeg har derfor modsat mig den. Jeg erkender, at den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har begrundet Flertallets Stilling til dette Spørgsmaal, er i Over-